

FRANCESCO DE SIMONE BROUWER

ΔΕΝ είναι δύσκολον νὰ παραδεχθῇ τις, ότι ή ποίησις είναι ὁ εἰλικρινέστερος σύνδεσμος τῶν λαῶν. "Οταν οι ποιηταὶ ἐν τῇ ρυθμικῇ γλώσσῃ των ἐκφράζουσιν αἰσθήματα ὑπὲρ λαοῦ τινος, τὰ αἰσθήματα ταῦτα πηγάζουσι γενικῶς ἐκ τῆς καρδίας τοῦ ἔθνους, εἰς τὸ ὄποιον ἀνήκουσιν οἱ ποιηταὶ. Διότι οἱ ποιηταὶ πιθανὸν νὰ είναι ὑπερβαλλοῦσι, ἀλλ' εἶναι εἰλικρινεῖς. Υπὸ τοιαύτην ἔποψιν, πρὸς τὰς ἄλλας πολυπληθεῖς ἐνδεξεῖς τῆς ἀγάπης Ἐλλάδος καὶ Ἰταλίας, μικρόν, ἀλλὰ θερμότατον δεῖγμα τοῦ συνδέοντος τοὺς δύο λαοὺς αἰσθήματος παρέχει ἡμῖν τὸ Μακεδονικὸν ἐμβατήριον *Affrettiam il passo*, τὸ ὄποιον συνέθεται ὁ φιλέλλην ἵταλος *Francesco de Simone Brouwer* διὰ τὸν ἵερον ἀγῶνα, τὸν ὄποιον διεξάγει τὸ ἔθνος ἡμῶν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἡπείρῳ. Τὸ ἔργον τοῦ φιλέλληνος ἵταλοῦ είναι μετάφρασις τῶν στίχων τοῦ κ. Θεμιστοκλέους Φιλαδελφεως, τὸν ὄποιον θερμὴ φιλοπατρία ἀνύψωσε ἐν τοῖς στίχοις τούτοις εἰς ἀληθῆ ποιητήν. Καὶ ὅμως εἴπομεν, ότι ὁ κ. Brouwer συγέθει σε, διότι πράγματι ἐν τῇ μετάφρασει του είναι πρόδηλος ἡ αὐτή ἔμπνευσις, ἡ αὐτὴ ἀγάπη πρὸς τὴν Ἐλλάδα, ὁ αὐτὸς θερμὸς ζῆλος ὑπὲρ τῶν σφαγιαζομένων τοῦ ἀληγνισμοῦ δικαίων, ὁ ὄποιος ἐνέπνευσε καὶ τὸ πρωτότυπον. Διότι ἡ ἀληθῆ μετάφρασις δὲν περιορίζεται μόνον εἰς ἀκρίβη ἀπόδοσιν τῆς ἔννοιας ἡ καὶ τοῦ μέτρου τοῦ πρωτότυπου. Τοῦτο, καὶ ἀνὴρ ἡ ἀκρίβεια τῆς μετάφρασεως ἔφθατε μέχρις ἐσχάτων, θά ἡτο φωτογραφικὴ μόνον ἀναπαράστασις τοῦ πρωτότυπου. Υπὸ τοιαύτην ἔποψιν ὁ μετάφραστης ἔκτελει, κυρίως εἰπεῖν, μηγανικὴν ἔργασίαν. Λείπει ἡ προσωπικὴ ἔργασία, διότι ἔλλειπει ἡ ἔμπνευσις. Ἡ ἔμπνευσις δὲν ἀποκαλύπτεται εἰμὴ ἐκ τῆς ἀπόδοσεως τοῦ αἰσθήματος τοῦ πρωτότυπου. Μόνον μετὰ τοῦ αἰσθήματος ἀποδίδεται ζῶσα ἡ εἰκὼν τῶν μεταφραζομένων ἔργων. Καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταῦτην ἡ μετάφρασις είναι σχεδὸν δημιουργία, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταῦτην κρινόμενα τὰ ἐννέα δέκατα τῶν μεταφραζομένων ποιημάτων ἀποδείκνυνται ἀηδῆ καὶ ἀνούσια ἀναμαστήματα.

Ο κ. Brouwer είναι ἀπηλλαγμένος τοιαύτης ἐπιχρίσεως καὶ ἀπηλλαγὴ χάρις εἰς τὸν φιλέλληνισμὸν αὐτοῦ, χάρις εἰς τὴν ἀγάπην αὐτοῦ πρὸς τὴν ἡμετέραν πατρίδα, χάρις εἰς τὸν ἔρωτα αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ὠραίου, χάρις εἰς τὸν ἔρωτα, ὁ ὄποιος τοῦ ἐξησφάλισεν ἀληθῆ ἔμπνευσιν, ἵσην πρὸς τὴν ἔμπνευσιν τοῦ πρωτότυπου.

Εἴμεθα βέβαιοι ότι οἱ στίχοι τοῦ φιλέλληνος ἵταλοῦ θὰ ἀναγνωσθῶσι μετ' ἀληθοῦς ἀπολαύσεως ὑπὸ πάντων τῶν ἵταλομαθῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Πινακοθήκης». Εύρισκόμεθα ἀλλως τε ἐνταῦθα, ὡς ὑπεμήσαμεν ἀνωτέρω καὶ ἐνώπιον περιστάσεως τινος λίαν

ἐνδιαφερούσης καθ' ἣν ἀποδείκνυνται, ότι τὸ ἀληθὲς καὶ βαθὺ καὶ θερμὸν αἰσθημα μεταβάλλει εἰς ἔμπνευσιμένους ποιητὰς καὶ τοὺς μὴ ὄντας τοιούτους, διότι, καθ' ὃσον τούλαχιστον γινώσκομεν, οὔτε ὁ δημιουργὸς οὔτε ὁ μεταφραστὴς τοῦ ἔργου τούτου διατελοῦσιν εἰς ἐπαγγελματικήν τινα, ἀνὴρ ἐπιτρέπεται ή λέξις, σχέσιν πρὸς τὴν Ποιλύμνιαν ἢ τὴν Μελπομένην.

A. A. P.

★

AFFRETTIAM, IL PASSO!

*O Macedoni Epiroti,
presto schioppi e spade qua,
grida a Voi con santo fremito
la divina Libertà.*

*Il cannone tuoni ; e ovunque
noi potremo allor portar
della Croce il divin simbolo
e la Niche incoronar.*

*Ecco, Creta la gagliarda
ci contempla di laggiù,
ed un bacio invia dell' Ellade
alla balda gioventù.*

*I suoi amati pallicari
come falchi pugneran
e il feroce e triste popolo
verso Súfia spingeran.*

*Dall' Olimpo insino all' Emo
un sol grido s'ode, un sol :
— Non calpesti alcum dei Bulgari
della patria nostra il suol !*

*Affrettiam, compagni, il passo :
l' ora è giunta, in alto il cor.
Sù, laviam nel sangue barbaro
del servaggio il disonor !*

Francesco de Simone Brouwer

